

2009. reformáció

Karambol

Bármennyire is szeretnék valami szépet és felemelőt írni az ünnepek alkalmából, nem tudok szabadulni a történettől, amely éppen nemzeti ünnepünk előtt esett meg egy kollegával és baráttal. Karambolozott. Teljesen vétlenül és védhetetlen módon zajlott le az esemény. Röviden: szabályosan haladt a sávjában, amikor hirtelen a jobb oldalon parkoló kocsik közül kilőtt egy autó. A baj csak az volt, hogy az illető szemben parkolt a forgalommal és szemben indulva akart a folyamatos közlekedésben átlőni a túlsó oldalra. Az előtte szabályosan parkoló autók miatt nem látta az érkező barátomat, akinek semmi esélye nem volt megállni a vadul gázt adó gépkocsi előtt. A barátomnak eltört a szegycsontja, azért csak ennyi, mert be volt kötve. A másik sofőr agyrázkódást kapott, mind két kocsi totálkáros lett. A barátomnak egy öreg, de igen jó állapotban lévő Ford márkájú kocsija volt, nemigen lesz lehetősége valami jó autót venni.

A karambol szó mozog bennem. Drámai hangzása van. Gyermekkoromból emlékszem rá, amikor még alig láttunk Pestlőrinc utcáin személykocsit. Ritka esemény volt, éppen ezért sokáig beszéltek róla. Mi, gyerekek játék közben gyakran eljátszottunk egy-egy karambolt. Többnyire szemben mentünk egymásnak a játékautóinkkal. A dolgot lehetett fokozni a frontális karambol szóval. Az volt az igazi.

Miért foglalkoztat a dolog? Azért mert a barátom esete egyszerűen elképesztő: ami szabálytalanságot el lehet követni, azt az illető elkövette. Szemben ment jóhiszemű közlekedőkkel, akik fel sem tételezték, hogy valaki képes erre. Hirtelen, meglepetésszerűen érkezett és védhetetlenül rombolt, majd-

hogynem halált osztva. Az élmény mégsem újszerű, idegen. Valakik szembe jönnek velünk, teljesen szabálytalanul, váratlanul, végtelen felelőtlenséggel, cinikusan.

A karambolozó úr autók eladásával foglalkozik. Azonnal ígért egyet a barátomnak, de azóta már nem lehet felhívni. Hogy a helyszínre érkező rendőrség mit fog tenni, nem tudjuk. Feltételezzük, hogy jól fogja végezni a dolgát. Az úrnál nem volt semmilyen papír és valószínű, hogy valamilyen szerbefolyása alatt állt.

Reménykedjünk. Talán megváltoznak a dolgok és megszűnik ez a mérhetetlen szabálytalan közlekedés, jövés-menés, minden felelősséget nélkülöző, másokat veszélyeztető ide-oda kormányzás. De hányan estek már áldozatul, mennyi karambol történt és még történhet. Az áldozatok nagy száma miatt már-már alig tudjuk a dolgokat a maguk súlyán kezelni. Figyeljünk egymásra, legalább mi tartsuk be az elemi emberi, keresztyén életszabályokat. Imádkozzunk a jó irányú változásokért, tartsuk egymásban a lelket és emlékezzünk azokra, akik egy nagy összeütközésben – egy 200 milliós birodalommal – esélytelenek voltak, de nem tudták elviselni az embertelenül szabályozott világot.

A kettő, az embertelen szabály és a teljes szabálytalanság ugyanazt eredményezi: sebeket, szenvedést, áldozatot. Jó volna már igazán egymásra figyelve élni a saját életünket. Isten áldása legyen mindnyájunkon.

Nagy Péter

„Az igazság gyümölcse ...”

(gondnoki beszámoló)

Jak.3,18 „Az igazság gyümölcse pedig békeességben vettetik azoknak, akik békeességesen munkálkodnak.”

A mostani beszámolóban az iskolakezdés és a reformáció ünnepe közötti gyülekezeti eseményeket tekintem át. A Református bibliaolvasó kalauz mára szóló igéje jól illeik az október 23-a és október 31-e közötti ünnepi hétre. Az indulat, a gyűlölködés rövidebb és hosszabb távon is rombolást eredményez. Az igazsághoz békeességben, munkában való ragaszkodás pedig minden szín-

ten gyümölcsöket terem. Az ellenreformáció és a Kádár-rendszer évtizedeit csak a rendíthetetlen, békességes hitű egyháztagjaink tudták egészségben átélni. Így emlékezünk a mártírhalált halt reformátorokra és 56-os hőseinkre.

Immár ötödik éve rendezte gyülekezetünk a Budafoki Pezsgő és Borfesztivál keretén belül a **Szőlőskert Gyermeksátor** programját. Az idei előkészítés a gazdasági válság miatt csökkenő támogatás miatt különösen nehéz volt. Ennek ellenére közösségünk tagjai soha nem látott létszámban (mintegy 60 fő) és ötletgazdagsággal vettek részt a kapcsolódó munkálatokban. Például szombat reggel 6 órára Szalontay Károly szervezte a nagy teherautót a 6 méteres színpad-elemek szállításához, Búti Csaba lelkész barátom vállalta el annak vezetését, Kökény Gergely szervezte a színpad felépítését és bontását és az Ádámkör néhány további tagja vett részt a pakolásban. A 241.sz. Bethlen Gábor cserkészcsapatunk ifjai a tereprendezésben és a sátrak felállításában jeleskedtek. Az asszonyok süteményeket hoztak és a büfében szolgáltak nagy türelemmel és kitartással. A vendégek szombaton reggel 10 órától vasárnap délutánig folyamatosan látogatták a rendezvényt. Annak ellenére, hogy szombaton kora délután volt az **új nagytényi lelkész, Kovács-Hajdu Albert** beiktatása és a lelkészekkel együtt nekem is meg kellett ott jelenni, semmi fennakadás nem történt. Köszönöm mindenkinek a szeretetét és támogatását. Az önkormányzat képviselői is elismeréssel beszéltek az alkalom színvonaláról és hívtak minket jövőre is.

A következő hétvégén került sorra másik szomszéd gyülekezetünk, az **albertfalva-kelenvölgyi** egyházközség újonnan választott lelkészének, **Pocsaji Miklós**nak a beiktatása. A zsúfolt imaház mellett sátrat is fel kellett állítani. A 10 éve önállóvá vált közösség sok ismerős tagja küldte köszöntését a mi gyülekezetünknek.

Szeptember 20-án tartottuk a **hittanos tanévnyitót**. Ezúton is köszönjük azoknak a szülőknek, nagyszülőknek az elkötelezettségét, akik református hittanra írták be az iskolásokat. Figyeljünk arra, hogy általános „bibliai tanítás” címszóval zavaros háttérű szervezetek is megjelentek az iskolai hitoktatás területén. Ezekről jobb távol maradni.

Szeptember 22-én volt a **Budafoki esték** sorozat első őszi alkalma. Előadónk Pungurné Császár Judit volt, „**Kálvin és a nők**” című érdekes témával. Október 20-án egyházkerületünk főgondnoka, dr. Tókéczki László volt a vendégünk, „**Kálvin és a magyar gondolkodás**” című előadásával. A szépszájú közönség mindkét előadás után sok kérdést vetett fel. A következő alkalmat „**Kálvin és az európai gondolkodás**” mottóval november 24-én Szűcs Ferenc teológiai professzor vezeti be.

Szeptember 25-én sok szülő és gyermek jelenlétében tartottuk a Halacska Református óvoda nagytényi telephelyének (becenevén **Kishalacska**) az ünnepélyes átadását. Örömeinkben osztoztak Peterdi Dániel –egyházkerületünk lelkészi főjegyzője-, Szabolcs Attila polgármester, Karsay Ferenc és Németh Zoltán alpolgármesterek és az önkormányzat frakcióinak képviselői is.

A **diakóniai vasárnap** (szept. 27) perselypénzével a svábhegyi gyülekezet **templomépítését**, az október 25-i perselypénzzel pedig a **Református Tehetséggondozói Alapítványt** támogattuk. Bízunk abban, hogy a jó szívvvel adott segítség megsokszorozódva kerül vissza.

Az **első őszi vespera (zsolttáros istentisztelet) október 3-án** 18 órakor volt. A következő **november 7-én** 18 órakor lesz. Ez egyben kiváló lehetőség az Úrva-csorára való felkészülésre. Élünk vele!

A lassan hagyománnyá váló gyülekezeti alkalom, a **Demjén-kupa és a gyülekezeti családok sportnap** október 10-én került sorra. Olyan sok sportágban olyan sokan indultak, hogy a délelőtti programokat követő ebéd (mintegy 100 fő) és eredményhirdetés után délután is folytatódott egészen estig a versenysorozat. Köszönjük a szervezők és a résztvevők – különösen a közel 30 féle süteményt eredményező süti-sütő verseny közreműködőinek lelkesedését. A jó ebéd után a sok süti már nem is fogyott el teljesen, jutott másnapra is.

Október 18-án **erősítették meg fogadalmukat** az 50, 60 ill. még több éve konfirmáltak. Idén Bencze Julianna, Dávid Géza, Dr. Fehér László, Gyarmati Miklós, Győri Péter, Győri Zsuzsanna, Klein Józsefné, Kornsee Jenőné, Oswald Károlyné és Sáfrány Mária (ABC sorrendben) újította meg fogadalmát. A

„nagycsoportos” konfirmáltakat a Halacska óvoda nagycsoportos gyermekei is köszöntöttek. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult.

Október 23-án a **nagytestényi országzászló** újra felállításának ünnepén cserkészeink is a sorfalat álló ünneplők között voltak.

Október 25-én **L. Molnár István**, a Pestszentlőrinc-Bélatelep és Erzsébet-telepi lelkész szolgált gyülekezetünkben szószékcsere keretében.

Most is zajlik az őszi **hittantábor** Becker Norbert vezetésével. Erről beszámolót remélhetőleg a következő Hírlevélben olvashatunk. Október 29-én a gyülekezeti teremben **szünidei játszóház**, 30-án **kirándulás** teszi változatossá az iskolások napjait. Köszönjük a szervezők áldozatos munkáját.

Ebben a Hírlevélben is megtalálható az **év.további részére szóló gyülekezeti programtervezet**. Kérem, hogy szánjunk rá egy kis időt, tekintsük át és vezessük át a számunkra fontos alkalmakat saját naptárunkba is!

November 7-én is várjuk a gyülekezet apraját-nagyját szokásos közös ebédrel egybekötött őszi **templom takarítás partinkra!**

November 8-án a Kálvin-év gyülekezeti rendezvényei sorában kiemelkedő eseményre kerül sor. Templomunk előterében Szabó László pécsváradai szobrászművész **„Derűs Kálvin”** című domborművét avatjuk fel az istentisztelet keretében. Nemcsak a reformátusokat, hanem minden budafoki polgárt szeretettel várunk!

November 14-én **Bibliai Ki Mit Tud**-ra várjuk a gyülekezet minden tagját.

Lelkészünk **Hatvan párperces** című kötetéhez a **gyülekezet tagjai 50%-os bevezető áron** hozzájuthatnak. Használjuk ki az alkalmat például karácsonyi ajándék beszerzésére.

A szerdai 60-on túliai bibliaórája mellett az egyik leglátogatottabb hétközi rendszeres gyülekezeti program továbbra is a gyülekezeti foci volt. Gyarmati

Imrénél lehet rá jelentkezni. A hétfői szabadtéri alkalom mellett beindult szerdánként 17.30-18.30 között a teremfoci is a borászati szakközépiskolában.

Az őszi folyamán sajnos sok idős testvérünk ravatalánál is meg kellett állnunk. Isten vigasztaló kegyelmét kérjük a rokonok és barátok számára.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az egyházfenntartási járulék (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Ennek ellenére bevételeink és kiadásaink egyenlege még mindig **jelentős hiányt** ad ki.

Kérem a gyülekezet minden tagját, hogy imádságával és jelenlétével is támogassa alkalmainkat.

Testvéri köszöntéssel,

Budafok, 2009. október 29.

*Németh Géza
gondnok*

KI MIT TUD A KIJELÖLT BIBLIAI IGÉKBŐL?

Nehémiás könyve 1-9. rész

Zsoltárok könyve 120-134.rész

Jónás könyve 1-4.rész

Márk evangéliuma 7-12.rész

I. Thesszalonikaiakhoz írt levél 1-5.rész

Jelenések könyve 5. rész

2009. november 14-én szombaton délután 3 órakor Bibliai ki mit tud?-ot tartunk a kijelölt igeszakaszok alapján a gyülekezeti teremben. Elsősorban a felnőtteket várjuk erre az alkalomra, de lelkes gyermekeket sem küldünk haza, ugyanis azt szeretnénk, hogy a helyszínen alakuló csoportokban minden korosztályból legyenek résztvevők (fiatal, felnőtt, nyugdíjas), ez tavaly nagyon jól működött. **A program célja: gyülekezetünk generációi együtt, szórakoztató módon mélyüljenek el a Biblia világában!** Jelentkezni Némethné Pötördi Zsuzsánál és Papp-Tóth Violánál lehet..

Demjén István Kupa 2009. október 10.

Gyülekezetünk ismét megrendezte, a „Demjén István Családi Sportnapot”. Az utolsó verőfényes októberi napon, – mely ezen az őszen erre a szombatra esett – a szervezők öröme sokan jöttünk össze a templomkertben. Különböző sportágakban, és a gasztronómia különböző ágaiban is kipróbáltuk magunkat. Már kora reggel (9 óra körül) ki(meg)alakultak a focicsapatok. A hagyomány szerint ennek a sportágnak volt talán a legnagyobb népszerűsége. Négy felnőtt és három gyermekcsapat mérte össze tudását a templom melletti focipályán. Sérülés szerencsére nem történt. Kívülállóként (hölgyként) nézve az ádáz küzdelmet ez a Gondviselés kegyességén is múlt. A vándorkupa a felnőtteknél a Presbiterekhez vándorolt, illetve vándorolt volna, ha nem náluk lett volna tavaly óta. A tapasztalat, a megfontoltság (minek szaladni minden labda után) és az összeszokottság győzedelmeskedett az ifik fiatalos hevülete fölött.

Akinek nem volt energiája, vagy kedve a valós focihoz, az kipróbálhatta magát a csocsó-asztalnál. Forró és vidám hangulatú mérkőzések zajlottak késő délutánig, sok-sok alkalomszerűen összeállt csapattal. A csocsóbajnokság az idén először került megrendezésre. A sikerből és az érdeklődésből levonva a következtetést biztos, hogy a jövőben is folytatni kell, és érdemes hagyományt teremteni belőle.

Az asztalitenisz és az íjászat is rengeteg érdeklődőt vonzott. Különkülön mérhették össze erejüket a különböző korosztályok, illetve a hölgyek és az urak. Az érdeklődés komolyságát, és a résztvevők magas számát jelzi, hogy a felnőtt íjászbajnokságra, idő hiányában már csak ebéd után kerülhetett sor. Egy-egy véraláfutás. – amit a húr vagy a nyílvevő okozott – sem tántorította el a vállalkozó kedvű versenyzőket.

Az ebédlőasztalokat felállítva a terítéskor örömmel tapasztaltuk, hogy 100 tányér sem volt elég. A gulyáslevesek, és a savanyú káposztából készített egytálétel is nagyon finom volt. (A kutyusoknak szinte semmi nem maradt.)

A gyülekezeti teremben felállított asztalokra elhelyezve voltak láthatóak a süteménysütő versenyre érkezett finomságok. A hagyományoknak megfelelően független szakmai zsűri értékelt a remekműveket. Külön felnőtt és gyermek, valamint anya (apa)-gyermek kategóriában kerültek kiosztásra a díjak. A sportversenyek értékelése, díjkiosztása után fogyaszthattuk el a jobb-

nál jobb, szebbnél szebb alkotásokat. Valószínű mindenki talált kedvére valót. Jövőre javasolni fogjuk, hogy a recepteket is mellékeljük az alkotók.

Ismét jó volt együtt lenni. Különös öröm volt látni, hogy gyermekeink pillanatok alatt egymásra találnak, még akkor is, ha különböző iskolákban koptatják a padokat, és „csak” a nyári hittan táborokból, vagy a vasárnapi iskolából ismerik egymást. Édesanyaként pedig melegség öntötte el a szívemet, amikor a kiskamasz gyermekek izgatottan mesélték, hogy melyik sütivel mennyit dolgoztak, és hogy kivel készítették együtt.

Nem közhelynek szánva, tiszta szívvel köszönjük a szervezők sok-sok munkáját, amelyből ismét kiderült, hogy mennyire életképes a közösségünk, és hogy mennyire fontos a „valahová tartozás” igényét kívülről is támogatni. A résztvevőknek pedig szeretettel felhívom a figyelmét, hogy Isten ígését a vasárnapi istentiszteleteken, vagy a különböző bibliaórákon is érdemes hallgatni.

Vigné Sági Kati

TÖLTEKEZZÜNK FEL LELKILEG KÁRPÁTALJÁN!

Ez év szeptember másodikán Tiszabecsnél léptük át a magyar-ukrán határt, nyolcvanhat éves bibliaköri testvéremmel, dr. Dancsházi Lászlóval. Úti célunk a péterfalvai (általuk tivadarfalvainak nevezett) egyházközség meglátogatása volt, melyet Seres János, a Kárpátjai Református Egyház Máramaros-Ugocsa Egyházmegyéjének esperes lelkésze vezet. A határ túlsó oldalán az egyházközség gondnoka várt bennünket gépkocsival és elvitt a lelkészi hivatalba, ahol az esperes úr szeretettel üdvözölt.

Dancsházi dr. már évek óta, havonta jár hozzájuk. Magyar nyelvű könyveket, vallásos tárgyú kiadványokat és ismertető jellegű szóróanyagokat visz magával, kétkerekű bőröndszállító kis kocsiján. Annak idején még az egyházközség vezetésével létrehozott liceum építésében is részt vett. Mindezek ismeretében természetesen érthetővé vált számomra az az őszinte szeretet, amellyel az egyházközség tagjai körülvették őt. Azon sem lepődtek meg, hogy most nem egy, hanem két Laci bácsi érkezett. A második csak hetvennégy éves (saját személyemben), először járt ott, de hasonlóan szeretettel fogadták.

Házigazdánk, az esperes úr a hivatal emeletén található tíz négyszemélyes vendégszoba egyikében helyezett el minket. Az otthonosan berendezett, kényelmes szobákhoz egy férfi és egy női tusoló tartozik. Elhelyezkedésünk után meghívott ebédre az esperes úr. A liceum étkezőjében ebédeltünk vele, a diákok és tanárok között. Ezt követően is megosztotta minden étkezését velünk. Ez azért volt nagyon hasznos, mert így több időt fordíthattunk beszélgetésre. Az ételek egyszerűek, de ízletesek és kiadósak voltak. Ebéd után a faluban sétáltunk. Meglepő volt, hogy az emberek előre köszöntek: „Áldás, békesség!”. Megkérdeztem, hogy itt mindenki református. „Igen itt mindenki az”, hangzott a rövid válasz. Séta után részt vettünk a szerda esti istentiszteleten, amely ezúttal a liceum évnyitója is volt. Az esperes-lelkész szeretettel üdvözölte az új tanévet kezdő diákokat, de megkülönböztetett szeretettel fordult az új elsőévesekhez. Felhívta figyelmüket arra a felelősségre is, amit akkor vállaltak magukra, amikor a három éves liceum diákjai lettek.

Este házigazdánk személyesen mutatta meg a liceum berendezését. A falak tele voltak a magyar írók, tudósok, szabadságharcosok és reformátorok képeivel, szinte sugározták a hazaszeretetet és a vallási identitást. Őszinte szívvel gratuláltunk a látottakhoz.

Másnap reggel telefonon értesítették házigazdánkat, hogy a másik két református középiskolával már közölték, hogy megvonják tőlük az állami támogatást. „Nekünk még nem szóltak” mondta csendesesen a lelkész, de bármikor megkaphatjuk. Ekkor úgy éreztem, mintha csoda történt volna: a szénfekete hajú és bajuszú férfi arca nem komorult el, hanem elmosolyodott. Azután csendesesen megszólalt: Néha megkérdezik tőlem, hogy „mi lesz? – megérte-e a tizennégy év küzdelme a fáradságot, ha most be kell fejezni?”. Azt válaszolom, hogy igen. Ez alatt az idő alatt mi közel kétszáz tanítót és egyéb értelmiségit küldtünk Kárpátaljára, akikről sugárzik a magyar és református öntudat. Ez ne érte volna meg?

Életemben még nem tapasztaltam ilyen szerény, de a vállalt szolgálattal szemben érzett megingathatatlan alázatot, amit ez az EMBER sugárzott. Megkérdeztem, nem gondoltak-e arra, hogy magyar turista-csoportokat fogadjanak. Azt válaszolta, hogy nagyon szívesen, hiszen a liceumban levő helyekkel együtt akár nyolcvan személyt is el tudnának helyezni, és étkezést is tudnak biztosítani. Ezzel legalább pótolni tudnák a kieső állami támogatást.

Kedves „anyaország” református (és egyéb) testvéreim! Ha belefáradtunk az itthoni politikai iszapbirkózásba és Mammon-kultuszba, töltekez-

zünk fel haza- és vallásszeretettel Kárpátalján, támogatva a péterfalvai (tivadarfalvai) egyházközség erőfeszítéseit magyar nyelvű, református liceumuk megtartásáért! Kössük össze a hasznosat a kellemessel!

*Dr Fehér László
vegyésszermérnök*

Almádi missziós tábor 2009. nyarán

Immár hagyománnyá vált a gyülekezetben, hogy a gyermek- és szegénymisszió keretében a nehezebb sorsú hittanosokkal együtt töltünk egy hetet Krisztus jelenlétében Balatonalmádiban. Idén nagy örömeimre az eddigi segítő családok mellett (Simon Mátyás és családja, valamint a Csontos család) három új házaspár is csatlakozott a missziói munkához, természetesen gyermekeikkel együtt. Így a Vígekkal, a Sarkadiakkal és a Budaiakkal kibővítve kezdtük meg a tábort. Az Ézsaiás Ifiből is jöttek fiatalok, mint eddig minden évben, s idén különösen is nagy szükség volt rájuk, mivel közel negyvenen voltunk. Köszönhetően annak, hogy idén a Don Bosco Katolikus Általános Iskola református diákjai közül is számosan eljöttek. Az idei téma Nehémiás Könyve volt, amelyet játékos feladatokkal, külön munkafüzetrel, rengeteg énekkel megtűzdelve dolgoztunk fel, illetve ismerhettünk meg. A számos szabadidős program közül kiemelnék kettőt: egyrészt a gyerekek számára és számomra is az egyik legnagyobb élményt adta péntek este a csillagászati megfigyelés az Öreg hegyen, valamint a tihanyi kirándulás, ahol az atyák jóvoltából a belső kápolnában tarthattuk meg a délelőtti tanítást. Mindemellett a gyermekek számára azért a "nagy szám" a Balaton vize volt, ahol jókat lubickoltak természetesen felnőttek felügyelete mellett. Szeretném ezúton is megköszönni az összes szülőnek mindazt a hatalmas segítséget, amely által végre az Igehirdetés munkájának szentelhettem magam ezen a héten, hiszen a férfiak (mialatt én készültem) fociztak a gyerekekkel, miközben az asszonyok a konyhában tüsténkedtek református élelmezés vezetőnk, Kati parancsnoksága alatt, akár reggeliről, akár a vacsoráról volt szó. Ha lehet mondani nekem hosszú idő óta ez az Almádi tábor adta lelkiekben a legtöbbet, köszönöm Nektek, munkatársaim az Úrban! Reménység szerint jövőre is együtt, ugyanígy és jobban :)! Áldás, Békesség!

Becker Norbert

ALMÁDI ÉLMÉNYEINK

Két nagyobb gyermekünk most lépett abba a korba, amikor szülőként úgy éreztük, „kibírnak” egy egész hetes hittantábort. A legkisebb viszont még csak 4,5 éves ezért kapóra jött Norbi kérése ötlete: mi lenne ha az egész család jönne. Így a kicsi sem érezné magát egyedül, mi pedig kicsit be tudnánk segíteni a háttér munkába (konyhai, focibírói teendők, stb.). Próba szerencse gondoltuk, és mivel ismeretlen volt a terület imádkoztunk. Kértük Istent adjon elég türelmet és energiát a három tucat nyüzsgő bolhához. A megérkezéskor kiderült, hogy nemcsak mi leszünk segítő szülők, hanem még két anyuka, és két szülőpár. A mai világban nem megszokott módon, legnagyobb csodálkozásunkra igen hamar egymásra hangolódtunk. Észrevétlenül kialakultak a szerepek, amelyekbe belebújva leginkább tudtuk segíteni a tábor gördülékenységét.

Nagy élmény volt nyolc liter tejből kakaót készíteni, vagy 50 cső kukoricát megfőzni egy hagyományos, normál méretű háromlappos gáztűzhelyen. Nagy élmény volt látni – némi izgalommal vegyítve - a gyerkőcöket felszabadultan játszani a vízben. Öröm volt velük együtt iszapvárat építeni, vagy vízi biciklizni. Öröm volt látni az ifis lányokat, fiúkat, amint teljes odaadással, egyetlen hangos szó nélkül istápolják, terelgetik a kicsiket. Érdekes volt megtapasztalni a bizalmat és a szeretetet, amelyet gyakorlatilag számunkra idegen gyerekektől kaptunk. Szívet melengető volt látni őket este kilenckor a templom padjaiban figyelni, énekelni, az Urat dicsérni, imádkozni, és néha el-el bóbiskolni.

Nem mondom, hogy könnyű volt. A hét végére kicsit elfáradtunk, de reméljük, hogy ezzel a szolgálattal segíthettük Norbert munkáját, és ezen keresztül gyermekeink és magunk lelki épülését az Ige befogadását.

Vigné Sági Kati

Almádi – nagycsaláddal

Örömmel és kicsit aggódva készülődtünk idén a missziós gyerektáborba. Tavaly sem volt egyszerű egy igen aktív egyévvessel több napra elhagyni a biztonságos otthont, mostanra pedig újabb családtaggal gyarapodtunk, az egyéves pedig még aktívabb kétévessé cseperedett. Számomra egyértelmű

volt, hogy itthon maradok a kicsikkel, de Norbi rábeszélésének engedve mégis úgy döntöttünk, hogy nagy levegőt veszünk és belevágunk. Nem voltak illúzióink arról, hogy pihenni fogunk, így nem is csalódtunk; lánykáink még kevésbé használták az éjszakát alvásra, mint itthon, így hát szüleik (főleg Anya) a nappalokat „megváltozott tudatállapotban” töltötték. Mégsem bántuk meg, hogy elmentünk! Ismertük már a helyet, sok gyereket is, a programok is nagyjából azok voltak, mint tavaly, ám idén két teljes család (a Víg és a Sarkadi Szabó család), és Budai Zsuzsa is csatlakozott a „kisegítő személyzethez”. Sok gyerek között sok a teendő, főleg a kisebbek körül. A reggelit és a vacsorát magunk készítettük, és arra is oda kellett figyeljünk, hogy a gyerkőcök ne hogy egy zokniban díszeljenek-illatozzanak egész héten. Nagyon jó volt, hogy Víg Kati igen kreatívan állította össze az étrendet, hogy az apukák is nagyon aktívan részt vettek a gyerekek szórakoztatásában, az anyukák pedig (Csontos Timivel az élen) óvó szemeikkel próbálták megakadályozni a kisebb-nagyobb baleseteket. Örülök, hogy ott voltam, és láthattam, milyen jó dolgok születnek abból, ha az ilyen-olyan tálumokkal rendelkező emberek odaadják, amilyük van, és azt az Isten bőséggel megáldja. Norbi válláról leszakadt a háttér munka terhe, így jobban tudott a gyerekekkel való lelki munkára koncentrálni, és mi is hasznosnak érezhettük magunkat. Még én is, pedig jóformán egyebet sem csináltam, mint a saját gyerkőceimmel vesződtém, de itt értettem meg, hogy az ember a pusztta jelenlétével is lehet bizonyosság. Erre nem magamtól jöttem rá: Norbitesó mondta, amikor azon keseregtem, hogy nem veszi sok hasznomat. Sok olyan gyerek volt velünk, akiknek elváltak a szüleik, vagy egyéb súlyos problémákkal küzd a családjuk. A missziós táborok egyik célja pedig az, hogy megmutassa, hogy Isten segítségével létezik egy jobb élet, amelynek ők is részesei lehetnek. Remélem, sikerült idén e cél felé tenni néhány lépést, és ha az Úr engedi, tesszük ezt jövőre is.

Simon Anikó

Gyülekezeti kirándulás a Bakonyána-Tés-Jásd útvonalon 2009. júniusában

A vártnál is nagyobb létszámban, több mint hetvenen indultunk el egy buszon és egy kisbuszon, felfedezni a Bakony egyik nagyon szép részét. Mivel engem bíztak meg a túra vezetésével, ezért egy picit nyugtalanított a kezdeti lelkesedés, ugyanis. szinte mindenki túrázni akart. Útközben a kisbuszban helyet foglalóknak alkalmuk nyílt kicsit megismerni egymást, gyakorolni a neveket, hiszen mindenkinek be kellett mutatkoznia néhány szóban. Láttuk a Csókakői várat és Szapár közelében a szélkerekeket és bebuszoztunk Viola szülőfalujába, Cseténybe is, majd hamarosan megérkeztünk Bakonyánára. Más úton közelítettük meg a táborhelyet – mint múlt héten, amikor Tamással bejártuk a tervezett útvonalat. A Római fürdőhöz érve már kisebb volt a lelkesedés, hiszen kiderült, hogy csak most kezdődik a kirándulás. Némi tájékoztató és adminisztráció után végre elindult a még így is szép számú tömeg Tés irányába. Kezdetben nagyon lassan haladtunk és gyakran tartottunk pihenőt, mivel sokan lemaradtak, mert nehezebben birkóztak meg az emelkedőkkel. Mire kiértünk az erdőből már voltak, akik visszafordultak, pedig a tési szélalmok már közel voltak. Miután megnéztük a szélalmot, a vesperára igyekvők is visszafordultak, így nagyjából megfeleződött a túrát a hosszabb úton folytatni kívánó testvérek száma. Az út pedig innen fogva lefelé vezetett, néha egészen keskeny és lejtős ösvényen, de most nem esett, így nem adódott további problémánk. Jásdig csak egyszer álltunk meg pihenni, majd megnéztük a szent kutat. Utána viszont már egyre nagyobb szükségét éreztük az ebéd elfogyasztásának, ami közben elkészült a táborhelyen. Lassan a Galya-patak közelébe értünk. Először átkeltünk egy keskenyebb ágon, majd kijutottunk a főághoz. Itt néhányan a fiatalabb testvérek közül lelkesen átkeltek, de hamar rájöttek, hogy ez még nem a mi táborhelyünk. Picit feljebb mentünk a part mentén. A Szurdok végéhez érve megláthattuk Savagyú Jóska híres barlangját. Itt kétfelé váltunk, néhányan a szurdokon keltek át – amit én veszélyesebbnek véltem így a többséget meggyőztem, hogy inkább kerüljük ki egy meredek emelkedőn, aztán egy lejtőn. Mindenki szerencsésen átért, így visszaértünk a táborhelyre. Addigra a Tésről visszafordult testvérek is megérkeztek már. Megettük a számunkra meghagyott pörköltet, majd néhányan

elindultak felfedezni a Savagyú barlangot. Aztán a táborhely megfelelő mértékű kitisztítása után előbb a vesperára igyekvők, majd mi is búcsút intettünk a Római fürdőnek

Szabó Máté

GYÜLEKEZETI CSENDES HÉT 2010-BEN

2010 nyarán gyülekezeti csendes hetet szervezünk, amelyre szeretettel várjuk a gyülekezet minden tagját, családokat, egyedül élőket a gyerekektől a fiatal felnőtteken át a nyugdíjasokig. A gyülekezeti csendes hét időpontja 2010. július 19-24. A helyszín a Debrecentől néhány kilométerre lévő Vekeri tó mellett lévő Dorcas kemping.

A kempingben többféle szállás közül lehet választani, úgymint motel, bungaló, nyaraló, de akár sátrazásra is van lehetőség.

A szálláslehetőségeket és a szállások árait a mellékelt táblázat tartalmazza. A motelszobákhoz és nyaralókhöz konyha is tartozik, ahol főzni lehet, de napi háromszori étkezésre is van lehetőség a kemping területén lévő Bóbitás étteremben.

Szabadidőben sétálni lehet a kempinget körülvevő erdőben, a Vekeri tó partján. Lehetőség van sportolásra a kempingben lévő foci vagy röplabda pályán, illetve a gyerekeknek pancsolásra a medencében. A kemping területén szalonnasütő helyek vannak kialakítva, így este szalonnasütésre, beszélgetésre van lehetőség a tűz mellett

A hét egyik napján a csapat elmenne Debrecenbe, megnézni a Református Nagytemplomot, Kollégiumot és más nevezetességeket.

A kemping főépületében felszerelt konferenciaterem van, ami alkalmas előadások, áhítatok tartására. A konferenciatermen kívül egy több száz fős állandó sátorban lehet programokat szervezni.

A lelki programok a felnőtteknek és gyerekeknek külön helyszínen lesznek, erre az időre lesz egy kis csapat, akik a gyerekekkel foglalkoznak.

Költségek:

A csendes hét költsége személyenként 30.000 és 40.000 Ft között lehet, attól függően, hogy ki milyen szállást igényel. Ha valaki szeretne anyagi támogatást kérni a hétre, kérjük jelezze a szervezőknél.

Jelentkezés:

Az előzetes igényeket minél hamarabb szeretnénk felmérni, ezért akik érdeklődnek keressék meg Papp Tamást vagy Papp-Tóth Violát.

Jelentkezéskor az előleg: 10.000Ft/Fő

Tel: +36 30-463-06-75

e-mail: papptamas@freemail.hu

Faház:		
A1-A5	Faház, 4 emeletes ágy, 8 fő részére	10.600 Ft
A11-A20	Faház, 2 emeletes ágy, 4 fő részére	5.300 Ft
B1-B15	Faház, 2 emeletes ágy, 4 fő részére	4.700 Ft
Motel (C):		
C1, C2	Apartman, 2 hálószoba, galéria 2 ágygal, műholdas TV, fürdőszoba, konyha, 6 fő részére	16.900 Ft
C3-C10	Szoba zuhanyzóval, 2 fő részére	9.100 Ft
	Pótágy	1.500 Ft
Bungaló (D):		
D1, D2, D3, D8	Szoba zuhanyzó nélkül, 3 fő részére	6.500 Ft
D4, D5, D6, D7	Szoba közös zuhanyzóval, 3 fő r.	7.200 Ft
D9	3 hálószoba, zuhanyzó, étkező, konyha, 5 fő részére	12.500 Ft
	Pótágy	1.500 Ft
Nyarló (E):		
E1-E6	3 hálószoba, fürdősz., étk. konyh. 5 fő részére..	16.100 Ft
E7	Nyarló fürdőszobával, konyha, 4 fő részére.	12.500 Ft
	Pótágy	1.500 Ft
Sátor:		
Sátorhely/éj		520 Ft
szállásdíj/fő		660 Ft
gyerekek (6-12 év)		450 Ft
diák, nyugdíjas		540 Ft
Szolgáltatásaink:		
Napi belépődíj medencehasználattal felnőtteknek		600 Ft.
Napi belépődíj medencehasználattal gyerekeknek (6-12.		420 Ft
Napi belépődíj medence használatlaltal diák, nyugdíjas		480 Ft
személygépkocsi parkolási díj/nap		350 Ft
kutya/nap		690 Ft
mosógéphasználat/program		690 Ft
Étkezés		
Napi három étkezés 6 éves kor felett/fő		2750 Ft
Napi egy ebéd 6 éves kor felett/fő		1400 Ft
Utazás és egyéb költségek		
Utazás és egyéb költségek/fő		10000Ft

**Illyés Gyula
A reformáció genfi emlékműve előtt**

Száznegyvenháromat léptem; ez a hossza
az emlékműnek. Hírnök, ki megölt
milliók végső tisztelgését hozza,
úgy mentem el a szobor előtt.
Kálvin, Knox, Farel, Béza! S bika-fóvel
a hadra kelt hit zord hadnagyai,
a Vilmosok! és Coligny és Cromwell
ők néztek rám –s a szablyás Bocskay!...
Hátrálnom kellett közülük: mindet
nem fogta össze csak messzibb tekintet.
Fölhúzódtam a kert felé, a fákgig
s lelkemben is hús tárgyilagosságig.

S most mintha ők
álltak volna kaszárnya-számadáson
az én szemem előtt,
feszesen-katonásan
kilépvén éppen akkor

a hátterül kapott nagy szikla-falból
s abból a másik, épp oly teli tömbből,
a mögéjük kövesedett időből.

Addig jöhettek, maguk is meredt
kövek a napfénybe, hol nem lehet
szavuk már. Szavuk immár csak a tett,
mely idővel ad magyarázatot!

Holtak, vigyázzban állók, szóljatok!
Vagy előbb én beszélhetek?
Kik „ott álltatok, nem tehetve másképp”,
mert ez vagy az, de magalkuvás nincsen,
mert a langyosat kiköpi az Isten,
kik után tárgyként maradt fenn a szándék,
mennyi az igazság még öklötökben,
mely négy százada oly nagy esküt markolt,
mely kőbe és öröklétbe görcsösödten
tartja ma is a Bibliát s a kardot?
Mit adott, melyre fölgerjedt szerelmes
dühével törtetek, a cél, ahogy
elértétek?

Ti kérditek?

S ha nem lesz

örömötökre meghallanotok?
Elmondom. Épp mert nekem is keserves.

Álltatok, égve az Úr igazától;
állt szemközt épp oly tűzzel teli tábor;
aztán dönteni kezdett ezredegszer
az ész helyett a fegyver
s a láng.

Hogy várja örök üdv a lelkeket:
rángtak milliószám kínban a testek
csatamezőn, bitófán, vérpadon,
karón, keréken, meg a fájdalom-
szerzés új mestergépein; növesztett
egymással szemben erőnyi keresztet
Jézus példája végig Európán;
égték, hogy égjen itt a kép s a „bálvány”,
ott a „csalárd könyv” – városok és falvak,
hol újra emberhúst faltak a félvad

zsoldosok, eladdig, míg tűz a tűzzel,
nem állt egymással szemben bűn a bűnnel,
eladdig, míg nem jött – a győzelem?
Az idő. Okosan, türelmesen
s némi humorral.

A kétféle had
és hit várai szemközt állanak
ma is, az én hazámban is; a zordon
fehér-falú s arany-cifrázta templom
vén tornyai még ágyuként vitáznak
minden beharangozáskor, vasárnap
papjaik bent még ősimód dörögnek,
de kijövet az utcán átköszönnek
s ujjon mutatják, hogy hány órákor
s kinél lesz ferbli-kör vagy harcsa tor
s egy kis ital.

Szép. Magam is
helyeslem;
ha pap vagyok magam is így cselekszem:
„értsük meg egymást!”

De nem volt nagy ár
mégis a harminc évi döghalál,
d'Augigné dühe, Coligny halála,
Szent Bertalan bosszútlan éjszakája,
fél Németország, a ketté törött
Európa s hogy itt volt a török
százötven évig és a mi hazánk... –
Ez lett a „győzelem”! Ezt küldte ránk
Isten azzal, hogy „napként kimutatta”:
nem érte folyt a harc, hanem *miatta*;
ilyen volt, mit díjul szánt, a jövő:
– mert volt-e vajon győztes, kit nem ő
rendelt *eleve* győzni?

Győztetek.
Maga a Sátán győzött veletek!
Balekok voltatok, mind! Hátra arc!
Nincs jogotok egy lépés sem előre.
Törlődjete be kőbe és időbe.

Elveszett – *eleve!* – a harc!
mondta keményen, mint aki magára
támad először is az igazával;
majd:

Megbuktatok! A haddal simára

törölt kontinens – e fekete tábla –
közepére mi iratott eredmény?
Egy betű, egy már tréfának sem új
buta betűs az is csak magyarul:
miért több a *keresztényen*,
mint a *keresztény*?

Értelmet annyi millió halott
véréből ennyit párolhattatok,
midőn – feledve, kinek mi a dolga –
a Földadatba, mely épp a kötés
kibogozásával szép és merész.
Ez az eredmény!

És ha – ez se volna?!
kondult bennem is, ahogy várható volt
a túlsó torony az innen valóra
(és attól fogva mind a kettő bongott)
s kelt ezredszer is – alig finomodva –
bennem a két ós ádáz szó-birokra:
a mindig úrhitű tolnai pásztor
s a csupa dac sárréti prédikátor.
Mert mi szoritotta kézbe a fegyvert?
Nem a rossz ellen támadt, aki felkelt?
S ha annyi sem lett volna harc? Ha szótlán
„hal el a hit” a „római mocsokban”?
Ha arra tart eszme s világ, amerre
a „tiarás templom-kufár” vezette,
ha nincs, ki a bűnnek ellenszegül
s – ha úgy fordul, hát reménytelenül, de csak annál szebb önfeláldozásképp –
odavágja, hogy „nem tehettem másképp!”,
ma hol vagyunk?! Akkor tán elmarad
a kín, a vér, akkor nincs áldozat,
nincs – inkvizíció!

Ha – bár „hiába”
Gusztáv Adolf nem ül harci lovára,
s jobbágyiga helyett nem vágynak inkább
fegyvert ölteni a toulouse-i tiszták,
valdeusok, husziták, Bocskay
írást-imát se tudó hajdúi,
hiszed, hogy lett volna bék, olyan bár,
amilyet az imént lemosolyogtál?
Hiszed, hogy volna olyan-amilyen
magyarság, ha nincs – Kálvin?
Nem hiszem.

Vagy mást mondok: szobádban volna villany,
ha nem lép Giordano Bruno a tűzbe?
Hol kezdődött, hogy atomerő is van
s holnap rakétán repülsz ki az űrbe?
Övék az érdem, kiket sem a máglya
nem riaszthatott vissza, sem a gálya –
sem harcaik bukása,
a léptenként fölmeredő „hiába”!

Látták, vagy nem a céljuk,
azt jól látták, hogy nincs visszafelé út;
a múlt, ahogy füst-vetve összeomlott,
úgy lökte őket, mint lőpor az ólmot:
előre! és ők vállalták ezt a sorsot –
Mondd hát velem, hogy dicsőség reájuk!

Álltam némán, hírhozó katonájuk,
már azt forgatva, hogy én mit kapok,
nem is ótölük magyarázatot:
a tettektől, mely – akár a gyermek –
magukért csak felnőttországban felelnek.

Végül, ezt mondtam, önvigasztalásképp:
volt bárkié a szándék
maga az Isten se tudhatta másképp.

Az iratterjesztésben november közepétől kapható lesz a 2010-es
Bibliaolvasó kalauz, Kálvin Kalendárium.

*****

Felnőtteknek, gyerekeknek ajándékozzon karácsonyra, könyvet,
zenés és irodalmi CD-t, kazettát, társasjátékot.

A 2009-es évre tervezett gyülekezeti programok

Október 26-31	Őszi hittantábor
Október 30 (péntek)	Reformáció (evangélikusoknál) 18h00
November 2. (kedd)	Presbiteri gyűlés, 19h00
November 6-8.	Ref. Házass hétvége
November 7.	Vespera 18h00
November 7.	Őszi templom-takarítás party 8h00
November 8 (vasárnap)	Istentisztelet, Kálvin-dombormű avatás
November 14 (szombat)	Bibliaismereti vetélkedő 15h00
November 15 (vasárnap)	Szeretetvendégség
November 24. (kedd)	Budafoki Esték: Szűcs Ferenc: Kálvin és az európai gondolkodás
November 28 (szombat)	Női adventi kézműves délután
November 29 (vasárnap)	Adventi gyermekműsor
December 1. (kedd)	Presbiteri gyűlés, 19h00
December 5. (szombat)	Vespera 18h00
December 6 (vasárnap)	Órbottyáni vendéglátás (...)
December 13.	Nyugdíjas karácsony 15h00
December 19 (szombat)	Gyermekmissziós kar. 18h00
December 24 (csütörtök)	15h00 Istentisztelet 23h00 Istentisztelet
December 25 (péntek)	Karácsony 1. nap 10h00
December 26 (szombat)	Karácsony 2. nap 10h00
December 27 (vasárnap)	Istentisztelet 10h00
December 31 (csütörtök)	Évzáró istentisztelet 18h00 Ézsaiás ifi szilveszter
Január 1 (péntek)	Újévi istentisztelet 10h00
Január 2. (szombat)	Vespera 18h00

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet, minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
16.30 Dávid ifi
17.00 Ifjúsági órák

Hétfő

18.30 Gyülekezeti foci szabadban

Kedd

9.00 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

9.00 Kézimunka kör
10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
17.30 Gyülekezeti foci tornateremben
17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Reggeli áhítat
18.00 Kórus

Péntek

18.00 Dániel ifi

Szombat

18.00 Ézsaiás ifi
18.00 Vesperás istentisztelet (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 2278
E-leveél: eklezsia.budafok@freemail.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Hitoktató: Becker Norbert
Diakónus: Jani Marianna
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>